Европейски парламент
2014-2019

Документ за разглеждане в заседание

B8-0149/2016 }
B8-0154/2016 }
B8-0157/2016 }
B8-0159/2016 }
B8-0161/2016 }
B8-0162/2016 } RC1

3.2.2016

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ОБЩА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено съгласно член 123, параграфи 2 и 4 от Правилника за дейността

вместо предложенията за резолюция, внесени от следните групи:
Verts/ALE (B8-0149/2016)
ECR (B8-0154/2016)
ALDE (B8-0157/2016)
S&D (B8-0159/2016)
PPE (B8-0161/2016)
EFDD (B8-0162/2016)

относно систематичното масово избиване на религиозните малцинства от страна на т. нар. „ИДИЛ/Даиш“
(2016/2529(RSP))

Ларс Адактусон, Кристиан Дан Преда, Елмар Брок, Андрей Пленкович, Антонио Таяни, Михаел Галер, Мария Габриел, Дейвид Макалистър, Мишел Алио-Мари, Естер де Ланге, Кинга Гал, Туне Келам, Дьорд Хьолвени, Тереса Хименес-Бесерил Барио, Лоренцо Чеза, Роберта Мецола, Давор Иво Щир, Терез Комодини Какиа, Барбара Матера, Милан Звер, Марияна Петир, Анна Заборска, Филип Жювен, Андрей Ковачев
от името на групата PPE
Кнут Флекенщайн, Йозеф Вайденхолцер, Ричард Хауит, Зигмантас

Балчитис, Юг Байе, Брандо Бенифеи, Хосе Бланко Лопес, Вилия Блинкевичуте, Биляна Борзан, Силвия Коста, Андреа Коцолино, Анди Кристя, Мириам Дали, Василика Виорика Дънчила, Изабела Де Монте, Дору-Клаудиан Фрунзулика, Ейдер Гардиасабал Рубиал, Елена Джентиле, Лидия Йоанна Герингер де Оденберг, Адам Герек, Нина Гил, Микела Джуфрида, Ана Гомеш, Мария Грапини, Тереза Грифин, Енрике Гереро Салом, Силви Гийом, Серхио Гутиерес Прието, Кътълин Сорин Иван, Лиса Яконсари, Афзал Кан, Йепе Кофод, Хави Лопес, Костас Мавридис, Марлене Мици, Луиджи Моргано, Алесия Мария Моска, Виктор Негреску, Момчил Неков, Пиер Антонио Панцери, Димитрис Пападакис, Емилиян Павел, Венсан Пейон, Тонино Пицула, Кати Пири, Мирослав Похе, Лилиана Родригеш, Инмакулада Родригес-Пинеро Фернандес, Дачиана Октавиа Сърбу, Олга Сехналова, Моника Смолкова, Ренато Сору, Тибор Сани, Клаудия Тапардел, Марк Тарабела, Патриция Тоя, Ищван Уихеи, Елена Валенсиано, Никола Капуто
от името на групата S&D
Чарлз Танък, Марк Демесмакер, Ангел Джамбазки, Рафаеле Фито, Ружа Томашич, Яна Житнянска, Арне Герике, Анна Елжбета Фотига, Ришард Антони Легутко, Ришард Чарнецки, Карол Карски, Ядвига Вишневска, Косма Злотовски, Томаш Пьотър Поремба, Беатрикс фон Щорх
от името на групата ECR
Хавиер Нарт, Неджми Али, Петрас Аушревичюс, Беатрис Бесера Бастеречеа, Дита Харанзова, Мариел дьо Сарнез, Жерар Дьопре, Мартина Длабайова, Жузе Инасиу Фария, Мариан Харкин, Филиз Хакъева Хюсменова, Иван Яковчич, Петър Йежек, Илхан Кючюк, Валентинас Мазуронис, Луи Мишел, Норика Николай, Урмас Пает, Йозо Радош, Фредерик Рийс, Маритйе Схаке, Ясенко Селимович, Павел Теличка, Иво Вайгъл, Йоханес Корнелис ван Бален, Хилде Вотманс, Паво Вяйрюнен, Ренате Вебер
от името на групата ALDE
Бодил Валеро
от името на групата Verts/ALE
Фабио Масимо Касталдо, Иняцио Корао, Изабела Адинолфи
от името на групата EFDD

Резолюция на Европейския парламент относно систематичното масово избиване на религиозните малцинства от страна на т. нар. „ИДИЛ/Даиш“ (2016/2529(RSP))

Европейският парламент,

– като взе предвид своите предходни резолюции от 27 февруари 2014 г. относно положението в Ирак[1], от 18 септември 2014 г. относно положението в Ирак и в Сирия и офанзивата на ИД, включително преследването на малцинства[2], и по-специално параграф 4 от нея, от 27 ноември 2014 г. относно Ирак: Отвличане и малтретиране на жени[3], от 12 февруари 2015 г. относно хуманитарната криза в Ирак и Сирия, в частност в контекста на „Ислямска държава“[4], и по-специално на параграф 27 от нея, от 12 март 2015 г. относно последните атаки и отвличания от ИДИЛ/Даиш в Близкия изток, и по-специално на асирийци[5], и по-специално параграф 2 от нея, от 12 март 2015 г. относно годишния доклад за 2013 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област[6], по-специално параграфи 129 и 211 от нея, от 12 март 2015 г. относно приоритетите на ЕС за Съвета на ООН по правата на човека през 2015 г.[7], и по-специално параграфи 66 и 67 от нея, от 30 април 2015 г. относно преследването на християни по света във връзка с убиването на студенти в Кения от терористичната групировка Ал Шабаб[8], и по-специално параграф 10 от нея, и от 30 април 2015 г. относно разрушаването на културни обекти, извършвано от ИДИЛ/Даиш[9],

– като взе предвид своята препоръка до Съвета от 18 април 2013 г. относно принципа на ООН за отговорност за защита(‘R2P’)[10],

– като взе предвид заключенията на Съвета от 16 март 2015 г. относно регионалната стратегия на ЕС за Сирия и Ирак, както и по отношение на заплахата от ИДИЛ/Даиш, от 20 октомври 2014 г. относно кризата в Сирия и Ирак, свързана с ИДИЛ/Даиш, от 30 август 2014 г. относно Ирак и Сирия, от 14 април 2014 г. и 12 октомври 2015 г. относно Сирия и от 15 август 2014 г. относно Ирак,

– като взе предвид Решение 2003/335/ПВР на Съвета от 8 май 2003 година за разследване и наказателно преследване на геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления[11];

– като взе предвид: Насоките на ЕС относно утвърждаването и защитата на свободата

[1] Приети текстове, P8_TA(2014)0011.
[2] Приети текстове, P8_TA(2014)0027.
[3] Приети текстове, P8_TA(2014)0066.
[4] Приети текстове, P8_TA(2015)0040.
[5] Приети текстове, P8_TA(2015)0071.
[6] Приети текстове, P8_TA(2015)0076.
[7] Приети текстове, P8_TA(2015)0079.
[8] Приети текстове, P8_TA(2015)0178.
[9] Приети текстове, P8_TA(2015)0179.
[10] Приети текстове, P7_TA(2013)0180.
[11] ОВ L 118, 14.5.2003 г., стр. 12.

на религията и убежденията; Насоките на ЕС за насърчаване на спазването на международното хуманитарно право; Насоките на ЕС относно насилието срещу жени и момичета и борбата с всички форми на дискриминация на жените; Насоките за политиката на ЕС към трети страни по отношение на изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание; Насоките на ЕС относно децата и въоръжените конфликти; Насоките на ЕС за утвърждаването и защитата на правата на детето; и Насоките на ЕС в областта на правата на човека – Свобода на изразяване онлайн и офлайн; и Насоките на ЕС за насърчаване и защита на упражняването на всички права на човека от лесбийките, гейовете, бисексуалните, транссексуалните и интерсексуалните (ЛГБТИ) лица,

– като взе предвид изявленията на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) относно Ирак и Сирия,

– като взе предвид Резолюция 2091 (2016) „Чуждестранни бойци в Сирия и Ирак“, приета от Парламентарната асамблея на Съвета на Европа на 27 януари 2016 г.,

– като има предвид изявлението на върховния комисар на ООН за правата на човека Нави Пилай от 25 август 2014 г. относно иракските граждани, подложени на ужасяващо широко разпространено и системно преследване,

– като взе предвид неотдавнашните резолюции на Съвета за сигурност на ООН относно Ирак и Сирия, и по-конкретно Резолюция 2249 (2015), в която се осъждат неотдавнашните терористични атаки на ИДИЛ, и Резолюция 2254 (2015), в която се одобрява пътна карта за мирния процес в Сирия и се определя график за преговори,

– като взе предвид Резолюция S-22/1, приета от Съвета по правата на човека към ООН относно „Положението с правата на човека в Ирак в контекста на злоупотребите, извършени от така наречената „Ислямска държава в Ирак и Леванта и от свързани с нея групи“, от 3 септември 2014 г.,

– като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,

– като взе предвид Декларацията на ООН от 1981 г. за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основани на религиозна принадлежност или убеждения,

– като взе предвид Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание от 1984 г.,

– като взе предвид Конвенцията на ООН от 9 декември 1948 г. за предотвратяване и наказване на престъплението геноцид,

– като взе предвид Римския статут на Международния наказателен съд, по-специално членове 5 – 8 от него,

– като взе предвид аналитичната рамка на Службата на специалния съветник на ООН

по въпросите на предотвратяването на геноцид (OSAPG),

– като взе предвид изявлението от 12 август 2014 г. на специалния съветник на генералния секретар на ООН за предотвратяване на геноцид и специалния съветник на генералния секретар на ООН относно отговорността за защита относно положението в Ирак,

– като взе предвид доклада на Службата на върховния комисар на ООН по правата на човека относно положението с правата на човека в Ирак в контекста на злоупотребите, извършени от така наречената Ислямска държава в Ирак и Леванта и от свързани с нея групи, от 27 март 2015 г., в частност на параграф 16 относно „Нарушенията, извършени от ИДИЛ – Нападения срещу религиозни и етнически групи“,

– като взе предвид изявлението от 13 октомври 2015 г. на специалния съветник на генералния секретар на ООН за предотвратяване на геноцид и специалния съветник на генералния секретар на ООН по отговорността за защита относно засилването на подбуждането към насилие в Сирия на религиозна основа,

– като взе предвид доклада на независимата международна анкетна комисия относно Сирийската арабска република, представен в Съвета по правата на човека на 13 август 2015 г., и по-специално параграфи 165 – 173 от него,

– като взе предвид член 123, параграфи 2 и 4 от своя правилник,

А. като има предвид, че, както беше признато от резолюция 2249 (2015) на Съвета за сигурност на ООН, насилствената екстремистка идеология на т.нар. „ИДИЛ/Даиш“, нейните терористични актове, нейните непрестанни, груби и повсеместни нападения срещу цивилни лица, злоупотребите с правата на човека и нарушенията на международното хуманитарно право, включително тези на религиозна или етническа основа, и унищожаването от нейна страна на културното наследство, както и трафикът на културни ценности, представляват глобална и безпрецедентна заплаха за международния мир и сигурност;

Б. като има предвид, че атаките на т. нар. „ИДИЛ/Даиш“ са насочени срещу етнически и религиозни малцинства като християнските (халдеи/сирийски католици/асирийци, мелхити и арменци), язидските, шабакските, какайските, сабейско-мандейските, кюрдските и шиитските общности, както и срещу много араби и сунитски мюсюлмани; като има предвид, че мнозина са убивани, клани, бити, обект на изнудване, отвличания и изтезания; като има предвид, че те са поробвани (по-специално жените и момичетата, които също са подложени на други форми на сексуално насилие) и насилствено приемат исляма, и са жертви на принудителни бракове и трафик на хора; като има предвид, че деца са набирани насилствено да се бият на страната на ИДИЛ; като има предвид, че джамии, паметници, светилища, църкви и други места на поклонение, гробове и гробища са вандализирани;

В. като има предвид, че геноцидът, престъпленията срещу човечеството и военните престъпления, независимо къде и кога се случват, не трябва да остават ненаказани и

тяхното ефективно наказателно преследване трябва да се гарантира чрез предприемане на мерки на национално равнище и засилване на международното сътрудничество, както и чрез Международния наказателен съд и международното наказателно правосъдие;

Г. като има предвид, че геноцидът, престъпленията срещу човечеството и военните престъпления предизвикват тревога у всички държави членки, които са решени да си сътрудничат с оглед предотвратяването на тези престъпления и за слагането на край на безнаказаността за техните извършители, в съответствие с Обща позиция 2003/444/ОССЕ на Съвета от 16 юни 2003 г.;

Д. като има предвид, че резолюция 2249 (2015) на Съвета за сигурност на ООН дава възможност на онези държави членки, които са в състояние да направят това, да предприемат всички необходими мерки, в съответствие с международното право, по-специално с Устава на Организацията на обединените нации, както и с международното право в областта на правата на човека, убежището и хуманитарното право, на територията под контрола на т. нар. „ИДИЛ/Даиш“, в Сирия и Ирак, да удвоят и да координират усилията си за предотвратяване и потушаване на терористични актове;

Е. като има предвид, че международната правна дефиниция на геноцид, в съответствие с член II от Конвенцията на ООН от 1948 г. за преследване и наказване на престъплението геноцид, включва следния текст: „всяко от следните действия, извършени с намерение да бъде унищожена изцяло или отчасти една национална, етническа, расова или религиозна група като такава: а) убиване на членове на групата; б) причиняване на тежки телесни или душевни повреди на членове на групата; в) умишлено налагане на групата на условия на живот, целящи нейното пълно или частично физическо унищожение; г) налагане на мерки за предотвратяване на ражданията в групата; и д) насилствено предаване на деца от групата на друга група“; като има предвид, че член III от горепосочената конвенция счита за наказуем не само геноцида, но и заговора за извършване на геноцид, прякото и публичното подстрекателство за извършване на геноцид и съучастието в геноцид;

Ж. като има предвид, че от 2014 г. насам приблизително 5 000 язиди са били убити, а много други са били изтезавани или принудени да приемат исляма; като има предвид, че най-малко 2 000 язидски жени са били поробени и са станали жертва на принудителни бракове и трафик; като има предвид, че млади момичета, някои едва шестгодишни, са били изнасилени, а язидски деца са набирани насилствено за войници за т. нар. „ИДИЛ/Даиш“; като има предвид, че съществуват ясни доказателства за масови гробове на язиди, отвлечени от т. нар. „ИДИЛ/Даиш“;

З. като има предвид, че в нощта на 6 август 2014 г. повече от 150 000 християни избягаха от настъпващата в Мосул, Каракош и други селища в долините на Ниневия т.нар. „ИДИЛ/Даиш“, като бяха лишени от цялото си имущество, и като има предвид, че към днешна дата те са разселени в несигурни условия в Северен Ирак; като има предвид, че т.нар. „ИДИЛ/Даиш“ залови всички онези, които не бяха в състояние да избягат от Мосул и равнините на Ниневия, и като има предвид, че

немюсюлманските жени и деца бяха поробени, като някои от тях бяха продадени, а и други – брутално убити и заснети от извършителите;

И. като има предвид, че през февруари 2015 г. т. нар. „ИДИЛ/Даиш“ е отвлякла над 220 асирийски християни, след окупирането на няколко селскостопански общности по южното крайбрежие на река Кабур в североизточната област Ал-Хасеке, и че до момента само няколко са били освободени, докато съдбата на други остава неизвестна;

Й. като има предвид, че в няколко доклада на органите на ООН, включително на специалния съветник на генералния секретар на ООН по въпросите на предотвратяването на геноцид, специалния съветник на генералния секретар на ООН по отговорността за защита и Службата на върховния комисар на Обединените нации по правата на човека се заявява, че актовете, извършени от т. нар. „ИДИЛ/Даиш“ може да са равносилни на военни престъпления, престъпления срещу човечеството и геноцид;

К. като има предвид, че Международната независима анкетна комисия е документирала и докладвала за това, че лицата, принадлежащи към етнически и религиозни малцинства, противопоставящи се на т. нар. „ИДИЛ/Даиш“ и други терористични групировки, милиции и недържавни въоръжени групировки в райони, които са под техен фактически контрол, продължават да бъдат подложени на преследване;

Л. като има предвид, че съгласно принципите на отговорността за защита (R2P) , когато държавата (или недържавен участник) явно не защитава своето население или в действителност е извършителят на такива престъпления, международната общност има отговорност да предприеме колективни действия за защита на населението в съответствие с Устава на ООН;

М. като има предвид, че съгласно международното право всеки има правото да живее съобразно своята съвест и свободно да изповядва и променя религиозни и нерелигиозни убеждения; като има предвид, че политическите и религиозните водачи имат задължението да се борят на всяко равнище срещу екстремизма и да насърчават взаимно уважение сред отделните лица и религиозните групи;

1. припомня, че категорично осъжда т. нар. „ИДИЛ/Даиш“ и нейните тежки нарушения на правата на човека, които се равняват на престъпления срещу човечеството и военни престъпления по смисъла на Римския статут на Международния наказателен съд (МНС), и следва да се предприемат действия, за да бъдат те признати от Съвета за сигурност на ООН за геноцид; изразява изключителното си безпокойство във връзка с целенасоченото преследване от тази терористична група на християните (халдеи/сирийски католици/асирийци, мелхити, арменци), язидите, тюркмените, шиитите, шабаките, сабеаните, какайците и сунитите, които не са съгласни с нейното тълкуване на исляма, като част от нейните усилия за унищожаване на всички религиозни и етнически малцинства от районите под неин контрол;

2. изразява становище, че преследването, зверствата и международните престъпления се равняват на военни престъпления и престъпления срещу човечеството; подчертава, че т. нар. „ИДИЛ/Даиш“ извършва геноцид спрямо християните и язидите, както и спрямо други религиозни и етнически малцинства, които не са съгласни с нейното тълкуване на исляма, и че това води до действие съгласно Конвенцията на Организацията на обединените нации за преследване и наказване на престъплението геноцид от 1948 г.; изтъква факта, че онези, които преднамерено, по етнически или религиозни причини, заговорничат, планират, подбуждат, извършват или се опитват да извършат, съучастват във или подкрепят зверства, следва да бъдат изправени пред правосъдието и обвинени в нарушения на международното право, а именно военни престъпления, престъпления срещу човечеството и геноцид;

3. настоятелно призовава всяка от договарящите се страни по Конвенцията на ООН от 1948 г. за предотвратяване и наказание на престъплението геноцид, подписана в Париж на 9 декември 1948 г., и по други приложими международни споразумения, особено държавите – членки на ЕС, да предотвратяват военни престъпления, престъпления срещу човечеството и геноцид в рамките на своята територия; настоятелно призовава Сирия и Ирак да приемат компетентността на Международния наказателен съд;

4. призовава членовете на Съвета за сигурност на ООН да подкрепят сезиране от Съвета за сигурност на Международния наказателен съд, за да разследва нарушенията, извършени от т. нар. „ИДИЛ/Даиш“ срещу християни, язиди и религиозни и етнически малцинства;

5. приканва всяка от договарящите се страни по Конвенцията на Организацията на обединените нации за преследване и наказване на престъплението геноцид от 1948 г. и други международни споразумения за предотвратяването и наказването на извършителите на военни престъпления, престъпления срещу човечеството и геноцид, по-специално компетентните органи на страните – и техните граждани, които по някакъв начин предоставят подкрепа, сътрудничество или финансиране, или са съучастници в тези престъпления, да изпълнят изцяло своите правни задължения съгласно конвенцията и другите такива международни споразумения;

6. настоятелно призовава компетентните органи на тези държави, които по какъвто и да е начин, пряко или косвено, подпомагат, съдействат или финансират, или са съучастници в тези военни престъпления, престъпления срещу човечеството и геноцид, изцяло да изпълняват своите законови задължения съгласно международното право и да спрат този неприемлив начин на поведение, който причинява огромни вреди на иракското и сирийското общества, и по-специално на християните и други религиозни малцинства, и сериозно дестабилизира съседните страни и международния мир и сигурност;

7. припомня, че Резолюция 2253 на Съвета за сигурност на ООН налага правно задължение на ООН държавите членки да забраняват всякакъв вид помощ на т. нар. „ИДИЛ/Даиш“ и други терористични организации, и по-специално доставка на оръжия и финансова помощ, включително незаконната търговия с нефт, и настоятелно ги призовава да обявят този вид подпомагане за престъпление съгласно

националното законодателство; припомня, че бездействието от страна на някои държави членки в отговор на подобни деяния би представлявало нарушение на международното право и предоставя на други държави членки правно задължение за прилагане на резолюцията на Съвета за сигурност на ООН чрез предприемане на действия за изправяне на отговорните лица и образувания пред съда;

8. осъжда най-категорично разрушаването на религиозни и културни обекти и артефакти от т. нар. „ИДИЛ/Даиш“, което представлява нападение срещу културното наследство на цялото население на Сирия и Ирак, и на човечеството като цяло; призовава всички държави да положат повече усилия в осъществяваните от тях наказателни разследвания и съдебно сътрудничество с цел установяване на всички групи, отговорни за незаконния трафик на предмети на културата и за увреждане или унищожаване на културното наследство, което е достояние на всички хора в Сирия, Ирак и в по-широк план в регионите на Близкия изток и Северна Африка;

9. настоятелно призовава всички държави от международната общност, в т.ч. държавите – членки на ЕС, да работят активно за провеждането на борба срещу радикализацията и да подобрят своите правни и съдебни системи, с цел да се попречи на техни граждани да пътуват с цел присъединяване към т.нар. „ИДИЛ/Даиш“ и участие в нарушения на правата на човека и международното хуманитарно право, както и да гарантират, че ако техни граждани правят това, възможно най-скоро ще бъдат обект на криминално преследване, включително за подбудителство онлайн и подкрепа за извършване на тези престъпления;

10. призовава ЕС да учреди длъжността постоянен специален представител за свободата на религията и убежденията;

11. признава, подкрепя и изисква зачитането от всички на неотменимото право на всички етнически и религиозни малцинства, и други лица, живеещи в Ирак и Сирия, да продължават да живеят в своите исторически и традиционни родни страни в условия на достойнство, равенство и безопасност, както и да практикуват пълноценно своята религия или убеждения свободно и без каквато и да е форма на принуда, насилие или дискриминация; счита, че с цел да се спрат страданията и масовото изселване на християните, язидите и други общности в региона, е наложителна ясна и недвусмислена позиция от страна на регионалните политически и религиозни водачи в подкрепа на тяхното оставане и на техните пълни и равни права като граждани на техните страни;

12. отправя искане към международната общност и нейните държави членки, включително ЕС и неговите държави членки, да гарантират необходимите условия на сигурност и перспективи за всички, които са били принудени да напуснат своята родина или са насилствено разселени, да превърнат възможно най-скоро в изпълнимо правото им да се завърнат в своите родни страни, да запазят своите домове, земи, недвижимо имущество и вещи, както и своите църкви и религиозни и културни обекти, да бъдат в състояние да водят достоен живот и да имат достойно бъдеще;

13. признава, че продължаващото преследване на религиозни и етнически групи в Близкия изток е фактор, който допринася за масовата миграция и вътрешно разселване;

14. подчертава колко е важно международната общност да предоставя защита и помощ, включително военна, в съответствие с международното право, на всички, които са мишена за т. нар. „ИДИЛ/Даиш“ и други терористични организации в Близкия изток, като например етническите и религиозните малцинства, и да гарантира участието им в трайни бъдещи политически решения; призовава всички страни в конфликта да зачитат всеобщите права на човека, да улеснят предоставянето на хуманитарна помощ и подкрепа чрез всички възможни канали; призовава за създаването на хуманитарни коридори; счита, че сигурни убежища за бежанците, които да се защитават от въоръжени сили с мандат на ООН, биха могли да бъдат част от отговора на огромното предизвикателство за предоставяне на временна закрила на милиони бежанци от конфликта в Сирия и Ирак;

15. отново потвърждава пълната си активна подкрепа за международните дипломатически усилия и работата на специалния пратеник на ООН Стафан де Мистура за започване през следващите дни на мирни преговори в Женева между всички страни в конфликта в Сирия, с участието на всички съответни участници на световно и регионално равнище, както и неговите предложения за прекратяване на огъня по места; призовава ЕС и международната общност да окажат натиск върху всички донори, за да изпълнят дадените от тях обещания и да се ангажират с предоставянето на финансова подкрепа за приемащите държави, по-специално в навечерието на конференцията на донорите за Сирия, която ще се проведе на 4 февруари 2016 г. в Лондон;

16. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на специалния представител на ЕС за правата на човека, на правителствата и парламентите на държавите членки, на правителството и парламента на Сирия, на правителството и на Съвета на представителите на Ирак, на регионалното правителство на Кюрдистан, на институциите на Организацията за ислямско сътрудничество, на Съвета за сътрудничество на арабските държави от Персийския залив, на генералния секретар на ООН, на Общото събрание на ООН, на Съвета за сигурност на ООН и на Съвета на ООН по правата на човека.